

Koca Dünya

– HayrettinYazcı · 18 Mayıs 2011

Düşüyor dayaklarım, bir kinin sarhoşluğu
Hiçbir dağ doldurmuyor içimde ki boşluğu

Böyle vaktinden evvel düşerken yaman güne
Kanatlarım değişiyor sonsuzluğun tenine

Varolmanın hazzı mı, yok olmanın sevinci !
Sabırla çıkar dedin derinlerde ki inci

Ben tırmandım amansız, gönderdin başka kata
İçim Fırat'a döndü, sabrım döndü sırat'a

Güneş yarım düşerdi, ay'da düşüyor yarım
Denizim kudursada, tükendi kıyıları

Dökülür kezzap gibi içime bir sır şimdi
Dokunsan da anlamam dörtyanım nasır şimdi

Birbirini kovuyor devirler ve de çağlar
Yankısı yok sesimin, benim içimde dağlar

Alırken geleceğin kekremsi kokusunu
Böylemi yenecektim yükseklik korkusunu

Arandım yaslayacak yer bulamam başıma
Kayıтта düşemezsin şimdi mezar taşıma

Ne askılara yer var, ne vurulur bir direk
Ne kadar yanılmışlar, koca dünya diğerek

Hayrettin YAZICI